

Evergreen a jeho rodina – Josef, Martin, Petra a Eva Pařenicoví se psy Nikem, Brunem a největším Bartem.

PAŘENICOVI V SULICÍCH

Když si rodina jezdecký areál pořídí...

Znáte to – už poněkolkáté hledáte ustájení pro své koně a tu vám hlavou bleskne myšlenka – co kdybychom si pořídili něco vlastního? Přesně takto to před dvaceti lety začalo i u Pařeniců a výsledek už vidíte na fotografiích.

text: Zdena Motyginová
foto: Michael Motygin

Když se dva odvážní najdou...

Koně měli Pařenicovi tenkrát ustájené u Ing. Luboše Vondráčka, ale dům začali stavět na opačném konci Prahy, proto začali hledat jihovýchodním směrem. Jediné, co nakonec našli, byl polorozpadlý krávin v Sulicích. „Dnes si říkám, kde jsme vzali odvahu do něčeho takového se pustit, vždyť první půlrok se tu jenom bouralo,“ komentuje dost odvážný krok manželka Josefa Eva. Nejdříve se pustili do opravy stáje, poté vybudovali místo silážní jámy malou jízdárnu 40 x 20 metrů šťastní, že už nemusí jezdit na poli. Další jízdárna na sebe nenechala dlouhou čekat, tentokrát větší („na co zbyly peníze, tak se postupně dobudovala“), hala 60 x 22 metrů, kolotoč, kruhová jízdárna – s přibývajícím počtem ustájených koní rostly i nároky na vybavení areálu. „Můj muž vždycky přišel, že by postavil přístřešek na piliny, tak ten první je tady těch šest 6 boxů,“ vypráví Eva, ale manžel Josef jí oponuje: „Ne, to bylo pro koně – koně už byli zaplacení v Holandsku a přístřešek ještě nestál!“ Ovšem Eva se nenechá odbyť a připomíná druhý „přístřešek“, z něhož

Naše oblíbená fotografie přezdívaná „matky s dcerami“ – 18letá Callada (Candillo) s 3letou dcerou Miss Elitou (Eldorado Van de Zeshoek) a 15letá Petra (Josef Pařenica) s 51letou maminkou Evou (Jaroslav Kalenda).

Nová jízdárna v zimě roku 2010 (foto Kateřina Bartůšková)...

... a o devět let později letní pohled.

Tradiční záběry tehdy a nyní – dělí je „jen“ dvacet let tvrdé dřiny.

je nyní také stáj. Prostě dvacet let budovatelského života uteklo jako nic a nyní je tu areál vybavený vším potřebným. A domov v něm našlo nejen téměř padesát koní, ale také rodina Pařenicova.

Když dcera tatínkovi koně bere...

Josef pochází z Frenštátu pod Radhoštěm, v Praze studoval Vysokou školu zemědělskou a trénoval tu pod vedením Miroslava Balcara a Aloise Starosty. Víc závodit se mu podařilo, až když s Evou areál trochu zútlunili, a začal také domů vozit čím dál více sužek. Pořád se vše točilo kolem Pepy – a najednou, když začala skákat jejich dcera Petra, je skoro na druhé koleji! „Ne skoro, ale úplně! Tuhle jsem se Pěti zeptal, jestli mi půjčí ještě někdy Evergreena, že to byl můj nejlepší kůň, a ona na to, že si ho můžu povodit! A at' prý si obseďnu něco mladšího! Když jsem si nedávno zlomil malíček, dítě se nepokrytě zaradovalo, že bude mít vic koní! Přitom já nyní vlastně poprvé po deseti letech nstartoval na mistrovství... Myslel jsem, že bych si pro příští rok nachystal klišnu Giuseppe, a podívejte, jak to dopadlo,“ směje se Pepa. Ano, osmiletou dceru Tozeppe po Berlin vidíme ve výsledcích opět pod Petrou. Přitom Petře je teprve 15 let a jako postavou malinká byla spíše odkázaná na poníky. „Pak jsme ale chtěli, aby začala jezdit do Sportovního centra mládeže, tak musela přeseďlat na velkého koně. A když na velkého, tak opravdu velkého,“ odůvodňuje tatínek výběr mohutné bělky Sarah Sun. Během dvou závodů, kdy absolvovala Z, ZL a L,

Takto to vypadá, když se sejdě dcera a otec v jedné soutěži – 140 cm v Martinicích na Memorialsu Jana Papouška a Josef Pařenica s 8letým Gideonem (Clinton)...

... a Petra v sedle zkušené Sarah Sun. Čtrnáctiletá klisna CS po Corrado II je odchovankyní Ing. Petra Dajbycha.

S splnila požadavek na zařazení do SCM, i když ani trenér Tjark Nagel nebyl stoprocentně přesvědčený, že to zvládne. Nakonec ji však vybral.

Když se z ambiciózní manželky stane ambiciózní matka

Stáj Audit Sulice jsme navštívili 8. 8. 2019 a reprezentantka této stáje i České republiky Petra Pařenicová o něco později obsadila osmé místo na mistrovství ČR jezdců 17-18 let, přestože do této kategorie samozřejmě věkem ještě nepatří. „Zrovna dnes se mi objevila na facebooku vzpomínka – přesně v tuto dobu před třemi lety Petra poprvé cválala sama na březí a tím pádem klidnější Calledě. A dnes spolu skáču 140 cm. Prostě u dětí to jde rychle,“ konstatuje maminka Eva. A na otázku, kdy Petra na koni jela poprvé, vtipně odpovídá: „Asi tak ve třetím měsíci těhotenství cválala tady na poli právě na Calledě. Babinu jsem si našla v inzerátu na Equichannelu a musím říci, že to je formát. Nejenže porodila hříbě a když jsme ho odstavili, jela hned na dětskou Evropu, ale Pěta s ní šla svoji první stočtyřicítka a vloni ve Wiener Neustadtu s ní vyhrála 135 cm. Pán, co ji tam chtěl hned koupit, nevěřil, že jí je už sedmnáct – myslel, že je to věk Petry...“ Petru s Calledou na následujících rakouských závodech přihlásili do 140 cm a bohužel přehlédli, že je to soutěž typu derby. „Dozvěděli jsme se to hodinu před startem, všichni za námi chodili, fakt ji tam chcete poslat, vy jste blázní, ale já věděl, že se to Calledě bude líbit,“ popisuje Josef a Eva dodává: „Dopředu jsem nic neviděla, sedlám, koukám na výsledky, vyloučení, další 18 trestných bodů, já kolabovala, ptám se opatrně Pěti, jaké to je, ta absolutně nadšené – mamí, to je bomba, tam skočíš široký oxer, pak ho projedeš – líčila absolutně nadšeně...“ Babinu to opravdu neptekvapilo a opět si získala respekt celé rodiny.

Když cesta hned po ZZV do SCM a na Evropu vede

Na Petřině příkladu se dá krásně demonstrovat, jak to dnes v ideálním případě, kdy máte dobré zázemí – trenéra, koně a tým – může běžet. Přes pomiky se rychle dostala na velkého koně. Jako 13letá složila v létě zkoušky základního výcviku jezdce a už do konce roku absolvovala 125 cm. Příprava ve Sportovním centru mládeže umožnila, že příští rok mohla startovat na mistrovství Evropy v kategorii dětí, a v roce, kdy slavila 14. narozeniny, sko-

Dnes už ani v žádném českém areálu nemohou chybět - výběhy, kruhová jízďárna, kolotoč, a co nemáme zachycené, je pás pro pohybování koní.

Areál je dnes opravdu krásně obrostlý zelení.

Původně zde stály krávy – a právě díky tomu se podařilo vybudovat velmi prostorné boxy a prostorné uličky...

Neboť Petra byla opravdu maličká, na velké koně se dostala dost pozdě. Zde na fotografii z rodinného archivu s tatínkem a poníkem Sirius.

Martin se kromě studia věnuje práci v areálu a jeho koníčkem jsou traktorovi veteráni.

čila svou první stočtyřicítka. Nyní v 15 letech jezdí s juniorským družstvem po Pohárech národů! Spolupráci s Tjarkem Nagelem si nemohou vynachválit. „Měl na děti i juniory velké nároky, ale děti ani junioři pak vůbec nebyli překvapení, když už v dubnu museli na závody – nikomu pak CSIO nedělalo problémy. My jsme oproti ostatním většími příznivci domácích závodů, zvláště když přijedou stavitelé parkurů ze zahraničí. Takový výjezd ven na CSIO je nejenom finančně, ale hlavně časově náročná záležitost. Po šesti dnech absence pak doma nevíme, co dřív,“ konstatují Eva s Josefem.

Když se sen splnit nepodaří

Ovšem ne vždy se všechno daří. Také letos měli Pařenicovi v plánu účast na Evropě, na té juniorské. Petra po zimě strávené v SCM měla do 140 cm tři koně, 10letého Evergreena (Cassini II), Calledu a Sarah Sun, účastnila se závodů v Oplabbeku, tam Evergreen absolvoval první 140 cm za 1 trestný bod za čas, poté startovala na CSIO Zduchovice s týmem a skončili na děleném druhém místě, s Calledou skončila v první desítce GP, na CSIO Lamprechtshausen obsadil tým 5. místo a Petra měla v v GP chybu, v Olomouci vyhrála srovnávací závody pro mladé jezdce. Vše běželo hladce podle plánu, výkonnost stoupala a přišel nejdůležitější výjezd na CSIO Hagen. „Ale už před těmito závody bylo všechno špatně – Calleda se poprvé po 14 letech cestování zranila na autě, Evergreena jsme nestihli zregenerovat a navíc týden před německými závody prodělal lehkou koliku, po příjezdu se mělo začínat na 135, ale začalo se na 140 – a Evergreen doběhl k šestce dvojskok oxer kolmák a přimrzl a odmítl skákat,“ popisuje Josef. Tjark večer konstatoval, že Evroš neskáče a že na ME Petra nepojede.

Petra se lehce otřepala, rodiče to nesli samozřejmě hůře. „Ale vzali jsme si z toho pozitivum, že kdyby se toto stalo na Evropě, tak by to bylo o hodně horší. Lepší, když náš Evroš vypekl v Hagenu, než na mistrovství Evropy,“ konstatovala Eva. Evergreenem tak zůstává písnička o dalším mistrovství Evropy...

Když rodina drží

Rodina Pařenicova se v Sulicích našla. Jak vtipně její členové popisují, místní stavební firma Pepebau má stále dost zakázek. Péči o areál dostal na starosti také syn Martin, fanda traktorů a techniky, a když Petra dostala koně, Martinovi museli rodiče koupit traktor. Provozovatele areálu trápi běžné starosti, třeba jak zajistit šikovní pomocníky do stáje nebo jak zaplnit stáj, aniž by prodělávali... Důležité je zachovat klid a rodinnou pohodu a přát si hlavně zdraví, i když Pepa jako správný jezdec už má několik zranění (klíční kost, pánev, koleno...) za sebou. Jednou ho odvážela rychlá a Martin se zrovna přišel tatínkovi pochlubit ručně vyrobeným křížem za nedávno uhybného rodinného pejska – to nevědoucího doktora celkem vyděšilo a uklidňoval rodinu s tím, že snad není tak zle...

Když se někdo Evy ptá, kde tráví jejich děti prázdniny, odpovídá „Petra na koňském táboře a Martin na venkově na čerstvém vzduchu“ a vlastně není daleko od pravdy.

